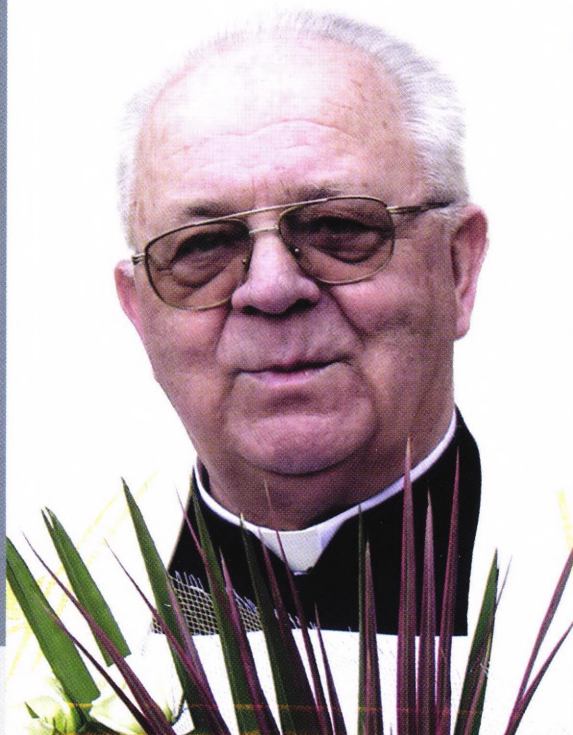

TOWARZYSTWO SALEZJAŃSKIE

Inspektoria Krakowska pw. św. Jacka

Dom zakonny pw. św. Franciszka Salezego w Krakowie

ks. Michał Szafarski SDB

Drodzy Współbracia!

Ksiądz Michał Szafarski urodził się 9 lutego 1930 roku w Krakowie. Jego rodzicami byli Adam i Helena z domu Warzocha. 8 czerwca tegoż roku został ochrzczony w krakowskiej parafii pw. św. Mikołaja. Pierwszą Komunię św. przyjął w Nowym Targu 2 czerwca 1939 roku. Sakramentu bierzmowania udzielił mu ks. bp Stanisław Rospond 28 maja 1942 roku w bazylice oo. franciszkanów w Krakowie.

W roku 1936 rodzice przeprowadzili się do Nowego Targu, gdzie mieszkali przez trzy lata. Tuż przed wybuchem II wojny światowej, w sierpniu 1939 roku, cała rodzina wraz z siostrami Michała Danutą i Marią powróciła do rodzinnego Krakowa i zamieszkała w Krakowie-Pychowicach w parafii dębnickiej, gdzie duszpasterzowali salezjanie. Tutaj Michał przeżył niełatwy czas wojny. Ojciec jako porucznik wojska polskiego walczył na froncie, a po zakończeniu wojny, już jako major, nie powrócił do ojczyzny z obawy przed aresztowaniem przez władze komunistyczne. Do końca życia mieszkał w Anglii, gdzie po latach odwiedził go syn, już jako kapłan.

II wojna światowa, którą Michał przeżył jako dziecko w krakowskich Dębnikach, zaznaczyła się w życiu młodego chłopca znaczącym rysem. 30 czerwca 1943 roku ukończył szkołę powszechną. Następnie, jak pisze w swoim życiorysie: „w 1944 roku podczas okupacji niemieckiej od września zacząłem uczęszczać na tajne komplety do grupy Dębnickiej prowadzonej przez dyrektorkę Stanachową, prof. Korańską i ks. Zaleskiego, tu ukończyłem I klasę gimnazjalną”.

W tym trudnym wojennym okresie młody Michał Szafarski odczytuje w swoim sercu powołanie do życia zakonnego i kapłaństwa. Udział w tej decyzji miało niewątpliwie także środowisko salezjańskie, Michał pisze bowiem w podaniu do nowicjatu: „Już od dzieciństwa miałem niezwykły pociąg do stanu duchownego. Kiedy uczęszcza-

tem podczas wojny do Oratorium w Krakowie, pociąg ten wzrastał coraz bardziej”. Pragnienie to umocniło się po zakończeniu wojny podczas pobytu na aspiranturze w salezjańskich wspólnotach w Krakowie i Oświęcimiu, gdzie w 1946 roku ukończył salezjańskie gimnazjum. Wymowna jest opinia ks. Adama Cieślara, który napisał: „Michał Szafarski – pobożny, sumienny i posłuszny, zauważono w krótkim czasie szybki rozwój umysłowy, wesoły i towarzyski. Oddany całą duszą ideałom salezjańskim”.

W 1946 roku Michał wstępuje do nowicjatu Towarzystwa św. Franciszka Salezego w Kopcu koło Częstochowy, po ukończeniu którego składa pierwsze śluby zakonne 6 sierpnia 1947 roku. Kolejne etapy formacji salezjańskiej to studia filozoficzne w Oświęcimiu (1947-1949), praktyka pedagogiczna, tzw. asystencja, w Częstochowie i Lubinie (1949-1952) oraz studia teologiczne w Oświęcimiu i Krakowie (1952-1956), uwieńczone święceniami kapłańskimi, które otrzymał 29 czerwca 1956 roku z rąk ks. bpa Franciszka Jopa.

Pierwszy etap pracy jako kapłan ks. Michał przeżywa w salezjańskiej szkole w Oświęcimiu, gdzie jest kierownikiem tamtejszego internatu, następny dłuższy okres to praca katechetyczna i duszpasterska w Twardogórze (1957), Przemyślu (1957-1960) i znowu przez sześć lat posługa katechetyczna w Twardogórze (1960-1966).

Rok milenijny 1966, tak ważny dla całej Polski, był znaczący także dla ks. Michała Szafarskiego, gdyż właśnie wtedy został mianowany dyrektorem wspólnoty i domu rekolekcyjnego w Marszałkach, który to urząd pełnił przez sześć lat. Po ukończeniu kadencji dyrektorskiej w 1972 roku rozpoczyna się dla ks. Michała szczególny etap w życiu salezjańskim, zostaje mianowany delegatem ds. salezjanów współpracowników (wtedy: pomocników salezjańskich) oraz byłych wychowanków salezjańskich, której to posłudze odda się z zaangażowaniem i całym sercem przez 9 lat, najpierw w Oświęcimiu

(1972-1974), a później w Krakowie (1974-1983). W roku 1983 zostaje mianowany na pięć lat sekretarzem inspektorialnym, a później archiwistą. W 1990 roku powraca do pracy duszpasterskiej jako proboszcz parafii i dyrektor wspólnoty zakonnej w Skawie, aby po sześciu latach ponownie wrócić do rodzinnego Krakowa, gdzie przeżyje ostatnie 17 lat swojego salezjańskiego i kapłańskiego życia, mając pod opieką archiwum inspektorialne i nadal troszcząc się o duchowy rozwój salezjanów współpracowników.

Ks. Michał Szafarski z relikwiami bł. ks. Augusta Czarторыńskiego podczas uroczystości beatyfikacyjnej w Rzymie (zbiory Archiwum Salezjańskiego Inspektorii Krakowskiej).

Ze względu na swoje zamiłowania, odpowiednią wiedzę i doświadczenie życiowe w roku 1999 ksiądz Michał zostaje mianowany wicepostulatorem w procesie beatyfikacyjnym sługi Bożego Augusta Czarторыskiego, a dwa lata później zaangażowany w przygotowanie procesu beatyfikacyjnego salezjanów męczenników obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau, oraz Jana Tyranowskiego, kierownika duchowego Karola Wojtyły.

Ojciec św. Jan Paweł II podpisuje w obecności autora egzemplarz książki o Janie Tyranowskim pt. "Perła ewangeliczna" (zbiory Archiwum Salezjańskiego Inspektorii Krakowskiej).

Należy podkreślić, że lata pracy salezjańskiej ks. Michała Szafarskiego charakteryzują dwie pasje: troska o salezjanów współpracowników oraz praca przygotowująca procesy beatyfikacyjne salezjanów męczenników i Jana Tyranowskiego. Tym dwom inicjatywom był wierny do końca, o czym świadczą choćby dwa małe fakty: ks. Michała nie zabrakło na inspektorialnym opłatku salezjanów współpracowników w dniu 26 stycznia 2013 roku, a jeszcze na kilka dni przed śmiercią przygotowywał materiały dotyczące pracy salezjańskich męczenników, kandydatów na ołtarze. Te dwie pasje ukochał i realizował do ostatnich dni swojego życia także przez publikacje, wśród których znajdziemy m.in. „Ewangeliczną perłę”, opracowanie dotyczące życia sługi Bożego Jana Tyranowskiego.

Ci, którzy znali ks. Michała, wiedzieli również, jak bardzo ukochał Polskę. Dumny był ze swego ojca, który był oficerem Armii Krajowej. Często wspominał swoje wizyty w koszarach wojskowych, kiedy bywał tam jako dziecko. Te ideały miłości do ojczyzny starał się realizować również przez zaangażowanie w strukturach Związku Harcerstwa Polskiego, a brak szacunku do Boga i ojczyzny bardzo go irytował, czemu niejednokrotnie dawał wyraz.

22 lutego 2013 roku odszedł do domu Ojca kolejny współbrat, który w historii naszej prowincji zakonnej zostawił niebagatelny wkład dzięki swojej pracy i salezjańskiej postawie. A chociaż dożył słusznego wieku, to i tak aktualne pozostają słowa księdza poety: „śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”. Uroczystość pogrzebowa jest częścią miłości, jaką darzyliśmy i nadal chcemy darzyć naszego zmarłego współbrata.

ks. Adam Paszek SDB, dyrektor

**„Błogosław Jezu tym,
którzy doprowadzili mnie
do Twego Ołtarza”**

Dane do nekrologu:

Ur. 09.02.1930 w Krakowie, pierwsze śluby 06.08.1947 w Kopcu, śluby wieczyste 05.08.1951 w Kopcu, święcenia kapłańskie 29.06.1956 w Oświęcimiu. Zm. 22.02.2013 w Krakowie, w 84 roku życia, 66 ślubów zakonnych, 57 kapłaństwa.